

Naděje 1

Březen 2001

Motto: *"Proto se namáháme a jsme tupeni, že máme naději v živém Bohu."*

Řím.8:24; *"Jsme spaseni v naději; naděje však, kterou je vidět, není už naděje."*

Gal.5:5; *"... a ve víře očekáváme spravedlnost, která je naší nadějí."*

1.Ti.4:10; *"Proto se namáháme a jsme tupeni, že máme naději v živém Bohu."*

Žid.11:1; *"... víra je nadějných věcí podstata." (KB)*

1.Kor. 15:58; *"A tak moji milovaní bratři, buďte pevní, nedejte se zviklat, buďte stále horlivější v díle Páně; vždyť víte, že vaše práce není v Pánu marná"*

Cena naděje

Lidé obrazení zrak k nebi v naději, že zaprší, když je sucho. Lidé hledí k zemi v naději, že vydá dobrou úrodu když je hlad. Hledíme na sebe navzájem, v naději, že uvidíme porozumění v očích toho druhého. Naděje nám dodává sílu pro každé dobré dílo. Nemocní lidé, kteří ztratili naději, podléhají nemoci spíše než lidé, kteří tuto naději neztratili. Bez naděje nelze žít. Naděje spolu s vírou nás doprovází ať jsme kdekoliv. S touto nadějí se rodíme i umíráme.

Živá naděje

Každá naděje není stejná. O té, o níž jsem mluvil dosud se říká, že umírá poslední. Je však naděje, která neumírá nikdy. Nemůže zemřít, protože neumírá ani původce této naděje, živý Bůh jehož jméno je vyjádřeno tetragramatonem "JHWH" a neumírá ani jeho syn Ježíš Kristus, který za nás dal sám sebe, svůj život, byl vzkříšen a žije navždy.

"Proto se namáháme a jsme tupeni, že máme naději v živém Bohu."

Dnes si připomínáme, že Ježíš svou obětí nám dal právě tu naději, která neumírá. Zamysleme se nyní nad smyslem a cílem této naděje.

V souvislosti s Ježíšovou výkupní obětí se nejčastěji hovoří o naději na *"odpuštění hříchů"* o naději na *"záchranu"*, na *"věčný život"*, a na *"život v Božím království"*. Ježíšova oběť umožňuje dosáhnout všech uvedených cílů a ne jen jich. A právě než jich dosáhneme, hovoříme o naději, protože [cituji]: *"... naděje však, kterou je vidět, není už naděje."* (Řím. 8:24). Poučme se, ale od lidu I. smlouvy. I oni měli naději na mnoho dobrého. Přihodilo se jim však, že se zapomněli nebo nerozpoznali **smysl naděje, kterou jim Bůh prostřednictvím Moj. smlouvy dal**. Měli naději, že se stanou národem králů a kněží, ale zapomněli nebo nerozpoznali, co je s touto nadějí spojeno. Až jim smysl jejich smlouvy s Bohem unikl. Vedlo to mimo jiné k tomu, že až na výjimky nepoznali v Ježíši Kristu svého zachránce.

Jaký smysl má naše naděje založená na Ježíši Kristu? Smysl spočívá v tom, že nám dává sílu jít po cestě za Bohem ukázanými cíly. Smysl je v cestě za záchranou lidstva a v tom, co na této cestě pochopíme a uděláme. Ukažme si to na příkladu Ježíše Krista. Je psáno, že *"Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho uvěří, nezahynul, ale měl život věčný. ..., aby skrze něj byl svět zachráněn."* (Jan 3:16,17b) Aby mohl splnit vůli svého Otce, zachránit svět, musel pro to sám mnoho udělat. Nestačilo jen věřit, že se to podaří, ale musel se narodit jako člověk, svými skutky přispět k usvědčení Satana jako lháře, naplnit proroctví, vychovat si následníky a dát výkupné za ztracené lidstvo. Jeho i naše naděje rostla tím, co vykonal pro záchranu lidstva. Na začátku byl cíl - zachránit svět. Naděje, že tento cíl bude dosažen rostla s každým Ježíšovým skutkem, který ve prospěch lidstva vykonal. Zkušenost s utrpením na oplátku Ježíše naučila pokoře.

1 Naděje je víra v dobro, ve zdar. Je to také víra v evangelium - dobrou zprávu.

[Zpět na seznam](#)

Selhávání naděje

Od té doby uplynulo mnoho času. Po staletí žijí křesťané z naděje na záchranu lidstva vytvořenou Ježíšem Kristem. Během doby se ukázalo, že nestačí spoléhat se na to co bylo vykonáno a pasivně věřit, ale je nutné v Ježíšově cestě za záchranou lidstva pokračovat dalšími, novými skutky. Naše naděje spočívá v tom, že po cestě za záchranou lidstva budeme pokračovat jak nejlépe umíme. Znamená to nežít jen pro sebe, ale podobně jako Ježíš hledat Otcovu vůli a naplňovat jí. K tomu nám slouží Písmo neboť: *"Všechno, co je tam psáno, bylo napsáno k našemu poučení, abychom z trpělivosti a z povzbuzení, které nám dává Písmo, čerpali naději."* (Řím. 15:4;)

Jak pěstovat naději

Vinou těžkých životních zkoušek nebo osobních selhání se nám může někdy zdát, že se naděje ztrácí v nedohlednu. Stává se to i proto, že jsme obklopeni marností. Moudrý Kazatel kdysi napsal: *"pomíjivost, samá pomíjivost, všechno pomíjí."* (Kaz. 1:2;). Ap. Jan na něj navázal když napsal ve svém prvním dopise: *"A svět pomíjí i jeho chtivost; kdo však činí vůli Boží, zůstává navždy."* (1.Jan.2:17). Protože svět se nestará o Boží vůli, je vystaven marnosti. Neznamená to, že marností je všechno, co děláme pro svou obživu, vzdělání, odpočinek, zdraví, kulturu a mnoho dalších věcí. Marností se to stává ve chvíli když pro to všechno zapomínáme na Boha a děláme to jen pro uspokojení vlastní žádosti, stejně jako svět. Říkám to proto, že marnost je nepřítel naděje. A je-li svět plný marnosti musí na nás stejně i působit. Ve skutečnosti je nepomíjející naděje založená na živém Bohu a Kristu, stále u nás. Sílí s každým našim, i tím nejmenším, dobrým skutkem, naplňujícím Boží vůli.

Ap. Pavel píše, že láska má naději. Láska totiž podněcuje k dobrým skutkům. Ano naděje podepřená láskou neselhává. Protože Bůh miloval svět, má svět naději. Budeme-li mít mezi sebou lásku, jak to chce Ježíš, naše naděje poroste. Poroste i naše schopnost překonávat překážky, pomáhat si na vzájemně na cestě života spolupracovat. Naše naděje je v tom, že chceme a snažíme se činit Boží vůli a chceme mít mezi sebou lásku.

Symboly:

Důvod proč jsme se zde sešli je starý bezmála 2000 let. Abychom si připomněli, že Ježíš Kristus pro nás vykoupil **NADĚJI** vyjádřenou ve dvou symbolech připomínajících Ježíšovu výkupní oběť. Chléb a pohár vína. Ty symbolizují tělo a krev Kristovu, ale také závazek přijímat duchovní pokrm znamenající život a smlouvu s Bohem. Mnohem dříve než Ježíš podstoupil mučednickou smrt řekl, cituji: *"Amen, amen pravím vám, nebudete-li jíst tělo Syna člověka a pít jeho krev, nebudete mít v sobě život."* a když viděl pohoršení, které svými slovy vyvolal, dodal: *"Nad tím se urážíte? Co až uvidíte Syna člověka vystupovat tam, kde byl dříve? Co dává život, je Duch, tělo samo nic neznamena. Slova, která jsem k vám mluvil, jsou duch a jsou život."* (Jan 6:53,61b-63)

Tehdy mu nikdo nerozuměl. Ani jeho nejbližší a mnozí ho v tu chvíli opustili. Při své poslední večeři s učedníky, tu noc kdy byl zrazen, ukázal, co tím myslel: *"Vzal chléb, vzdal díky, lámal a dával jim se slovy: Toto jest mé tělo, které se za vás vydává. To číňte na mou památku. A právě tak, když bylo po večeři, vzal kalich a řekl: Tento kalich je nová smlouva zpečetěná mou krví, která se za vás prolévá."* (Luk.22:19,20)

}